

ÅTTONDE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

DOMINICA VIII

Text II Årg Högm Matt 7: 12–14.

Låt komma Gud till oss till ord / det heliga och klara / låt det i mörkret på vår jord / en ledare oss vara / att vi ej vilse fara. Det beder vi om i Jesu namn. Amen

Jesus sammanfattar i bergspredikan de föregående orden om kärleken till nästan, att inte döma, att inte se grandet i sin broders öga utan se och inse bjälken i sitt eget öga med flera ord, med de orden som kallats den gyllene regeln: ”Allt vad ni vill att människorna ska göra mot er, det ska ni också göra mot dem.” Och han tillägger: ”Ty detta är lagen och profeterna.”

Det var en känslig punkt som Jesus där berörde och som visade hur mycket Gud krävde genom lagen. Han säger inte att detta endast är en del av lagen och profeterna, utan ”detta är lagen och profeterna”, dvs detta är deras hela undervisning. Lagen och profeterna ville ju de ledande såsom de skriftlärdade och de religiösa partierna främst fariséerna hålla fast vid. Men vad de helst ville komma undan var att Guds lag skulle träffa dem. Det är just detta Jesus visar.

Man har kallat den för den gyllene regeln och så sett är det en avgörande regel eftersom den sammanfattar just kärleken till medmänniska, dvs vad som krävs av den andra tavlan. Men lika viktigt i Jesu undervisning var kärleken till Gud, den första tavlan och det var lika mycket lagens och profeternas undervisning.

Nu visar oss Herren Jesus hur viktigt detta ord är om kärleken till nästan. I dag har man den uppfattningen att kärleken bara den finns där motiverar allt. Finns det kärlek kan också samkönad samlevnad försvaras. Då behöver man inte bry sig om sådana bud som förbjuder det. Jesus visar emellertid att vi inte har rätt att göra undantag från det som Gud kräver av oss. Jesu ord här är lika kategoriska som när han säger att man ska älska sin nästa som sig själv. Vad Gud kräver i de första buden eller i fråga om vad han kräver av oss gentemot vår medmänniska, allt är lika gällande. Och här i denna sak, vad som krävs av oss här, går han långt, långt utöver vad vi människor tycker är lämpligt eller nödvändigt. Ja, han kräver att vi älskar vår nästa lika mycket som oss själva. Och det vill inte säga lite.

Är du beredd till det? Avstå till din nästa lika mycket som unnar dig själv? Säger du lika goda ord till andra som du önskar att de säger till dig? Tänker du lika goda tankar om andra som du tänker om dig själv? Frågorna kan göra hur många som helst, men alla visar de på vår inre brist och oförmåga att göra efter vad Gud stadgat. Och det är viktigt att se i detta stycke: Jesus säger dessa ord för att visa oss vad lagen egentligen kräver, att Gud inte kräver halvt eller delat, utan allt och helt. Låt oss därför inte förminska lagen, såsom just fariséerna gjorde, eller som man gör i dag och göra undantag undan Guds regler. Det var just genom att göra detta som man inte förstår Jesus och vad hans uppgift var.

Jesus hänvisar nämligen inte bara till lagen och säger att vi ska fullgöra den. Han hänvisar oss alla, lagöverträdare och människor med idel oförmåga, att komma till honom själv. Han vill att vi ska gå till honom med vårt verkliga problem, och att han vill rädda oss undan fördömsen vi förtjänat. Han säger: ”Gå in genom den trånga porten, ty vid och bred är den väg som leder till fördärvet och många går fram på den,

och den port är trång och den väg är smal som leder till livet och få är de som finner den.” Vad är den trånga porten och den smala vägen? Är det de många och svåra lagbuden? Det är väl så vi människor gärna tror. För den breda vägen synes vara den lätta vägen, efter så många går fram på den. Men så är det inte i detta stycke. Vägen är inte den människan kan lättast kan gå, och porten är inte den som enklast kan tränga igenom. För vägen och porten är inte människans förmåga. Det är Guds väg och Guds port det handlar om. Och den vägen och den porten är ingen annan än Herren Jesus själv. Han säger: *”Jag är dörren, den som går in genom mig han skall blir frälst”* (Joh 10:9) och på ett annat ställe: *”Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer Fadern utom genom mig.”* (Joh 14:6) Det är detta det handlar om för en människa.

Att komma till Kristus. Vad är det då att komma till honom? Många människor kom till honom. En del sökte honom för att de ville höra vad han sa, andra sökte upp honom för att få se honom göra ett underverk, åter andra kom för att snärja honom genom något hans ord. Men av alla dessa som i yttre mening kom till Jesus och som såg honom, så var det likväl få som verkligen sökte honom, och som sökte hjälp av honom. Men de var just de som i sanning sökte honom. De ropade efter nåd och hjälp hos honom. De kom inte för att de i brist på bättre tog sig för att lyssna till honom. Nej de kom för att det inte finns och inte fanns någon annan hjälpare. Ja för att Kristus var den ende som kunde hjälpa.

De kom till Jesus med sin nöd. Här har du själva nyckeln i evangelierna. Och varför så många såg och hörde Jesus, men det var likväl få som verkligen kom till honom. De var de som i sin förtvivlan inte fann någon annan råd än att komma till Jesus. De var de som också blev hjälpta. Ja, till med mannen som säger till Jesus, ”Om du förmår något...” också honom hjälpte Jesus. Här har du svaret varför det också är så få som går in genom porten och går den smala vägen. De är många som kommer inom hörhåll, men de är få som kommer med sin nöd till Jesus.

Här ser du nu också för egen del, hur viktigt det är att du håller Guds ord framför dig. För ordet, och det är bara ordet som kan lära dig det, vad Gud kräver av dig, ja det ord som genomlyser ditt liv och dina ord, tankar och handlingar. Det är alldeles nödvändigt att den genomlysningen sker, så att du inte blundar för den, utan just blir varse bjälken i ditt eget öga. Den är nämligen med denna inre skada, som gör att du inte kan frälsa dig själva med aldrig så goda gärningar, utan frälsningen bara finns hos honom som är dörren, vägen, sanningen och livet. Ingen annan än Herren Jesus Kristus.

Stanna då inte halva vägen. Gör inte din sak ogjord. Utan kom till Kristus i börens ord, säg honom såsom det är och sådan du är, vare sig du är ljummen, rent av kall, säg vad det är och öppna din plåga för honom. Det kan verka som det kostar mycket på, och är riskfyllt, med tanke på vad andra ska säga. Men här gäller att undgå synden, undgå dess följd fördömsen, och då kan inget kosta för mycket. Men sanningen är att det kostar inget. Det kostar inget att komma till honom. Det var utelämnade människor som kom till Jesus. De visste att de i förhållande till Jesus var ett intet. Men just så fann de skatten. Det som de inte hade och inte kunde få, det fick de av Jesus. Så märkligt var det och så märkligt är det än i dag. Att en människa som inget har i andlig mening, ingen förtjänst inför Gud, utan idel svåra synder, likväl blir helt och hållet frälst, när hon tar sin tillflykt till Herren Jesus. *”Kom till mig ni alla som arbetar och är betungade. Jag ska ge er ro. Tag på er mitt ok och lär av mig, ty jag är ödmjuk till hjärta, så ska ni finna ro till era själar. Ty mitt ok är mildt, min börda är lätt.”*

Var det ett tungt ok och odräglig börda? Nej vi hör ju att han säger att den är lätt. Och att den ger ro till själen. Så är det att komma till honom. Han som är försonaren och förlåtaren av alla synder.

Tänk om människor förstår detta? De flesta ställer sig tvivlande. Och till sist frågar de sig själva: Behöver jag en frälsare? Men du behöver inte fråga så, du vet ju redan vad den gyllene regeln kräver av dig. Därför: Skynda dig till Jesus. Tro honom och hans ord. Det är frälsningen och räddningen här och nu. Och han är den som säger: *”Den som kommer till mig, honom ska sannerligen inte kasta ut.”*

Amen